

»Kdor pozna ljudi, je razumevajoč, kdor pozna samega sebe, je razsvetljen.«

Lao Tse

Draga prijateljica in prijatelj,

za vsakega iskalca, ki želi hoditi po duhovni poti osvoboditve je samospoznanje bistvenega pomena. Obenem je samospoznanje oblika znanja, ki nam ga ne uspe pridobiti na lahek način in o katerem v knjigah ni sledu zapisa. Zato je na duhovni poti samorefleksija zelo dragocena in samozavedanje bistvenega pomena.

Opazimo, da v sebi nosimo mnoge lastnosti in sposobnosti, ki se pokažejo v različnih obdobjih. Tisti, ki se doživljajo kot človeka dejanj, se v drugem trenutku zdijo sanjači. Tisti, ki se na neko situacijo odzovejo s tesnobo, so lahko v drugih okoliščinah še posebej pogumni. Tisti, ki so radi v družbi ljudi, se v drugih trenutkih izkažejo kot samotarji.

Kar lahko z gotovostjo trdimo o sebi je, da smo spremenljivi in da smo občasno polni nasprotij. Da sami sebe nenehno presenečamo in se zavedamo, da se še zdaleč ne poznamo.

Veliko lažje nam je le opazovati kaj počnejo in česa ne počnejo drugi ljudje, kot pa da bi se začeli objektivno zaznavati.

Zakaj nam ne uspe, da bi se objektivno zaznali?

Ali za to nimamo določenega senzoričnega organa?

Temu sledi vprašanje: »Kdo sem v resnici?«

Ali poznamo odgovor?

V skupini Rožnih križarjev smo se odločili, da tem vprašanjem pridemo do dna. Odgovor smo iskali v lastni notranjosti in se nismo ozirali na mnenja drugih. V odlomku knjige avtorja Mikhaila Naimyja "Mirdadova knjiga", naletimo na zapis:

»Če je vaš svet zmedena uganka, je to zato, ker ste sami zmedena uganka. In če je vaš govor nesrečna zmešnjava, je to zato, ker si sam ta nesrečna zmešnjava. Pustite stvari takšne, kot so in jih ne poskušajte spremeniti. Kajti zdi se, da so to, kar so, ker se ti zdi, da si to, kar si.«

Z iskrenim, nepristranskim spoznanjem lastnega bitja se lahko v nas prebudi želja po popolnem spreobrnjenju.

Obrnemo se in pogledamo navznoter. Ne dovolimo več, da bi številni zunanji dogodki še naprej vplivali na nas. Ustavimo se in umirimo ter se poglobimo globoko v srce.

Bolj kot se lahko odpremo notranji duhovni moči, bolj bomo pridobili potrebno samozavedanje, ki temeljito spremeni našo naravo in življenje.

Spoznavamo, da se v nas skriva čudovito bogastvo, ki izhaja iz božanskega bitja, kar smo nekoč bili. To jedro svetlobe še vedno pogosto spi, vendar se iz njega dviguje vztrajen klic. Kdor prisluhne temu klicu, kdor prisluhne notranjemu glasu, bo prebudil spomin na pravo človeško bitje. Spomni se svojega izvora in naloge, da znova postane pravi posvečenec. In odpravi se na pot, da izpolni zaupano mu poslanstvo.

Prisrčno vas pozdravljajo

vaši prijatelji iz Zlatega rožnega križa